

32003L0049

L 157/49

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

26.6.2003

**DIRECTIVA 2003/49/CE A CONSILIULUI
din 3 iunie 2003
privind sistemul comun de impozitare, aplicabil plăților de dobânzi și de redevențe efectuate între
societăți asociate din state membre diferite**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 94,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Pe o piață unică având caracteristicile unei piețe interne, operațiunile efectuate între societățile din state membre diferite nu ar trebui să fie supuse unui regim fiscal mai puțin favorabil decât cel aplicabil aceluiași operațiuni efectuate între societățile din același stat membru.
- (2) Această cerință nu este satisfăcută în prezent la plata dobânzilor și redevențelor. Legislațiile fiscale naționale, coroborate, dacă este cazul, cu convenții bilaterale sau multilaterale, nu pot să asigure întotdeauna eliminarea dublei impozitări, iar aplicarea lor duce deseori la formalități administrative prea greoaie, precum și la costuri de trezorerie pentru întreprinderile implicate.
- (3) Este necesar să se garanteze că plata dobânzilor și a redevențelor este impozitată o singură dată într-un stat membru.
- (4) Eliminarea oricărei forme de impozitare a plății dobânzilor și redevențelor în statul membru de unde provin aceste plăți, indiferent dacă impozitul se percepe prin reținere la sursă sau se colectează prin estimarea bazei de impozitare, constituie soluția cea mai adecvată pentru eliminarea formalităților și a problemelor menționate anterior și pentru realizarea egalității tratamentului fiscal aplicat operațiunilor la nivel național cu cel aplicat la nivel transfrontalier. Este necesar, în special, să se elimine impozitarea acestor plăți, atunci când acestea sunt efectuate între societăți asociate din state membre diferite sau între sedii permanente ale acestor societăți.
- (5) Sistemul trebuie să se aplice exclusiv valorii dobânzilor sau redevențelor de plată, asupra cărora au convenit plătitorul și beneficiarul efectiv în lipsa unor relații speciale.
- (6) Se recomandă, în plus, ca statele membre să nu fie împiedicate să ia măsurile necesare pentru combaterea fraudelor și a abuzurilor.

- (7) Din motive bugetare, Grecia și Portugalia trebuie să fie autorizate să beneficieze de o perioadă de tranziție pentru a putea reduce în mod treptat obligațiile fiscale percepute, prin reținere la sursă sau prin estimarea bazei de impozitare, asupra plății dobânzilor și redevențelor, până când vor fi în măsură să aplice dispozițiile din articolul 1.
- (8) Spania, care a lansat un plan de stimulare a potențialului tehnologic al țării sale, trebuie să fie autorizată, din motive bugetare, să nu aplice la plata redevențelor, în cursul unei perioade de tranziție, dispozițiile din articolul 1.
- (9) Comisia trebuie să prezinte Consiliului un raport privind funcționarea prezentei directive la trei ani de la data la care aceasta trebuie transpusă, în special în vederea extinderii domeniului său de aplicare la alte societăți sau întreprinderi și a reexaminării domeniului de aplicare a definiției dobânzilor și redevențelor, pentru a se continua căutarea convergenței necesare cu dispozițiile privind dobânzile și redevențele din legislația națională și din convențiile bilaterale sau multilaterale privind dubla impozitare.
- (10) Dat fiind faptul că obiectivele acțiunii avute în vedere, respectiv instituirea unui sistem de impozitare comun aplicabil plăților de dobânzi și redevențe efectuate între societăți asociate din state membre diferite, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre și pot fi deci mai bine realizate la nivel comunitar, Comunitatea poate lua măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut în articolul 5 din Tratat. Conform principiului proporționalității enunțat în articolul menționat anterior, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea acestor obiective,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Domeniu de aplicare și procedură

- (1) Plățile de dobânzi și de redevențe generate într-un stat membru sunt scutite de orice impozit prin reținere la sursă sau prin estimarea bazei de impozitare în statul de origine respectiv, dacă beneficiarul dobânzilor sau al redevențelor este o societate dintr-un alt stat membru sau un sediu permanent, situat în alt stat membru, al unei societăți dintr-un stat membru.
- (2) O plată efectuată de o societate dintr-un stat membru sau de un sediu permanent situat într-un alt stat membru se consideră generată în acest stat membru, denumit în continuare „stat de origine”.

⁽¹⁾ JO C 123, 22.4.1998, p. 9.

⁽²⁾ JO C 313, 12.10.1998, p. 151.

⁽³⁾ JO C 284, 14.9.1998, p. 50.

(3) Un sediu permanent nu este considerat plătitor de dobânzi sau de redevențe decât dacă plățile în cauză constituie, în statul membru în care este situat, o cheltuială deductibilă pentru sediul permanent respectiv.

(4) O societate dintr-un stat membru nu este considerată beneficiară a dobânzilor sau a redevențelor decât dacă le primește în nume propriu și nu ca reprezentant, de exemplu în calitate de administrator fiduciar sau semnatar autorizat, al unei alte persoane.

(5) Un sediu permanent nu este considerat beneficiar al dobânzilor sau redevențelor decât dacă:

- (a) creanța, dreptul sau utilizarea unor informații generatoare de dobânzi sau de redevențe sunt legate efectiv de acest sediu și
- (b) dacă plățile de dobânzi și de redevențe reprezintă încasări la care se aplică, în statul membru unde se află acest sediu permanent, unul din impozitele menționate în articolul 3 litera (a) punctul (iii) sau, în cazul Belgiei, „impozitul nerezidenților/belasting der niet-verblijfhouders” sau, în cazul Spaniei, „Impuesto sobre la Renta de no Residentes”, sau un impozit de natură identică sau analogă care ar urma să fie stabilit după data de intrare în vigoare a prezentei directive și care s-ar adăuga acestor impozite actuale sau le-ar înlocui.

(6) Dacă un sediu permanent al unei societăți dintr-un stat membru este considerat plătitor sau beneficiar al unor dobânzi sau redevențe, nici o altă parte a societății nu este considerată plătitoare sau beneficiară a dobânzilor sau redevențelor în cauză în sensul prezentului articol.

(7) Prezentul articol nu se aplică decât în cazul în care societatea care a plătit dobânzile sau redevențele sau societatea al cărei sediu permanent se consideră plătitorul dobânzilor și redevențelor este o societate asociată a societății care este beneficiara plăților în cauză sau al cărei sediu permanent este considerat beneficiarul dobânzilor sau redevențelor în cauză.

(8) Prezentul articol nu se aplică dacă se plătesc dobânzi sau redevențe de către sau unui sediu permanent al unei societăți dintr-un stat membru situat într-o țară terță, și dacă activitatea societății este desfășurată parțial sau integral de acest sediu permanent.

(9) Prezentul articol nu împiedică un stat membru să țină cont, la aplicarea legislației sale fiscale, de dobânzile și redevențele percepute de societățile sale, de sediile permanente ale societăților sale sau de sediile permanente situate în acest stat membru.

(10) Un stat membru are posibilitatea de a nu aplica prezenta directivă unei societăți dintr-un alt stat membru sau unui sediu permanent al unei societăți dintr-un alt stat membru, în cazul în care condițiile prevăzute în articolul 3 litera (b) nu au fost îndeplinite pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin doi ani.

(11) Statul de origine poate solicita ca, în momentul plății dobânzilor sau redevențelor, respectarea condițiilor definite în prezentul articol și în articolul 3 să fie dovedită printr-o atestare. Dacă la momentul plății nu se face dovada respectării condițiilor din prezentul articol, statul membru poate solicita reținerea la sursă.

(12) Statul membru de origine poate condiționa scutirea prevăzută în prezenta directivă de emiterea unei decizii care să acorde efectiv scutirea în urma unei atestări care dovedește respectarea condițiilor din prezentul articol și din articolul 3. O decizie de scutire se emite cel târziu în cele trei luni după prezentarea atestării și a informațiilor justificative pe care statul membru poate să le solicite în mod rezonabil și este valabilă timp de cel puțin un an de la emitere.

(13) În sensul aplicării alineatelor (11) și (12), atestarea solicitată trebuie, pentru fiecare contract de plată, să fie valabilă timp de cel puțin un an, dar să nu depășească trei ani începând de la data la care a fost redactată și trebuie să conțină următoarele informații:

- (a) dovada rezidenței fiscale a societății beneficiare și, dacă este necesar, dovada existenței unui sediu permanent, certificată de administrația fiscală a statului membru în care societatea beneficiară își are rezidența fiscală sau în care este situat sediul permanent;
- (b) indicarea calității de beneficiar a societății în cauză în conformitate cu alineatul (4) sau indicarea faptului că condițiile prevăzute în alineatul (5) sunt îndeplinite în cazul în care beneficiarul plății este un sediu permanent;
- (c) mențiunea că societatea beneficiară îndeplinește condițiile prevăzute în articolul 3 litera (a) punctul (iii);
- (d) menționarea deținerii unei participații minime sau a unui număr minim de drepturi de vot în conformitate cu articolul 3 litera (b);
- (e) menționarea datei de la care există participația menționată la litera (d).

În afară de asta, statele membre pot solicita justificarea legală a plăților efectuate în temeiul contractului (de exemplu, contract de împrumut sau contract de licență).

(14) În cazul în care condițiile necesare pentru scutire nu mai sunt îndeplinite, societatea beneficiară sau sediul permanent informează imediat societatea sau sediul permanent plătitor în legătură cu aceasta și, dacă statul de origine cere acest lucru, informează și autoritatea competentă din statul de origine.

(15) Dacă societatea sau sediul permanent plătitor a reținut la sursă un impozit care trebuie să beneficieze de o scutire în temeiul prezentului articol, se poate face o cerere de rambursare pentru reținerea la sursă. Statul membru poate solicita informațiile prevăzute în alineatul (13). Cererea de rambursare trebuie înaintată în termenul stabilit. Acest termen este de cel puțin doi ani de la data la care sunt plătite dobânzile sau redevențele.

(16) Statul de origine rambursează surplusul de impozit reținut la sursă în termen de un an de la primirea cererii și a informațiilor justificative pe care le poate solicita în mod rezonabil. Dacă impozitul reținut la sursă nu a fost rambursat în acest termen, societatea beneficiară sau sediul permanent au dreptul, la expirarea acestui termen de un an, la dobândă pe impozitul care este rambursat, la o rată corespunzătoare ratei dobânzii naționale aplicabile în cazuri comparabile în temeiul legislației naționale a statului membru de origine.

Articolul 2

Definiția dobânzilor și a redevențelor

În sensul prezentei directive, se înțelege prin:

- (a) „dobânzi”: veniturile din creanțe de orice fel, însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauză de participare la beneficiile debitorului, în special veniturile din obligațiuni sau împrumuturi, inclusiv primele și loturile atașate acestor obligațiuni sau împrumuturi; penalizările pentru întârzierea plăților nu sunt considerate dobânzi;
- (b) „redevențe”: plățile de orice fel primite ca remunerație pentru utilizarea sau concesiunea utilizării unui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv filmele cinematografice și programele informatice, a unui brevet, a unei mărci comerciale, a unui desen sau a unui model, a unui plan, a unei formule sau a unui procedeu secret, precum și pentru informații legate de o experiență acumulată în domeniul industrial, comercial sau științific; plățile primite pentru utilizarea sau concesiunea utilizării unui drept privind echipamente industriale, comerciale sau științifice sunt considerate redevențe.

Articolul 3

Definiția unei societăți asociată cu altă societate și a sediului permanent al unei societăți

În sensul prezentei directive:

- (a) se înțelege prin „societate dintr-un stat membru” orice societate:
- care prezintă una din formele enumerate în anexă;
 - care este considerată, în temeiul legislației fiscale a unui stat membru, ca având rezidența fiscală în acesta și care, conform unei convenții privind dubla impozitare a

veniturilor încheiată cu o țară terță, nu este considerată ca având domiciliul fiscal în afara Comunității și

- care plătește unul din impozitele enumerate în continuare fără să beneficieze de vreo scutire sau orice impozit identic ori similar care ar urma să fie instituit după intrarea în vigoare a prezentei directive și care ar înlocui unul din impozitele existente sau s-ar adăuga la acestea:
 - „impôt des sociétés/vennootschapsbelasting” în Belgia;
 - „selskabsskat” în Danemarca;
 - „Körperschaftsteuer” în Germania;
 - „Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων” în Grecia;
 - „impuesto sobre sociedades” în Spania;
 - „impôt sur les sociétés” în Franța;
 - „corporation tax” în Irlanda;
 - „imposta sul reddito delle persone giuridiche” în Italia;
 - „impôt sur le revenu des collectivités” în Luxemburg;
 - „vennootschapsbelasting” în Țările de Jos;
 - „Körperschaftsteuer” în Austria;
 - „imposto sobre o rendimento das pessoas coletivas” în Portugalia;
 - „yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund” în Finlanda;
 - „statlig inkomstskatt” în Suedia;
 - „corporation tax” în Regatul Unit;

- (b) calitatea de „societate asociată” cu altă societate îi este recunoscută, cel puțin, oricărei societăți
- când aceasta deține o participare directă de cel puțin 25 % la capitalul celeilalte societăți, sau
 - când cealaltă societate deține o participare directă de cel puțin 25 % la capitalul său, sau
 - când o a treia societate deține o participare directă de cel puțin 25 % la capitalul său și din capitalul celeilalte societăți.

Participările nu pot să fie legate decât de societăți cu sediul în Comunitate.

Cu toate acestea, statele membre au opțiunea de a înlocui criteriul legat de participarea minimă la capital printr-un criteriu privind deținerea unui număr minim de drepturi de vot;

- (a) se înțelege prin „sediul permanent” orice unitate fixă de desfășurare a afacerilor situată într-un stat membru, unde se exercită parțial sau în totalitate activitatea unei societăți din alt stat membru.

Articolul 4

Excluderea anumitor plăți din categoria dobânzilor sau redevențelor

(1) Statul membru de origine nu este obligat să acorde avantajele oferite de prezenta directivă în următoarele cazuri:

- (a) pentru plățile asimilate repartizării beneficiilor sau rambursării de capital în temeiul legislației statului de origine;
- (b) pentru plățile rezultate din creanțe însoțite de o clauză de participare la profiturile plătitorului;
- (c) plăți rezultate din creanțe care îi permit creditorului să își schimbe dreptul la dobânzi pe dreptul de participare la profiturile plătitorului;
- (d) plăți rezultate din creanțe care nu prevăd rambursarea sumei datorată fără dobândă sau pentru care rambursarea are scadența la mai mult de 50 de ani de la data emiterii.

(2) Dacă, datorită unor relații speciale care există între plătitor și beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevențelor, sau datorită relațiilor speciale pe care cei doi le au cu un terț, valoarea dobânzilor sau redevențelor depășește valoarea asupra căreia ar fi convenit plătitorul și beneficiarul efectiv în lipsa unor asemenea relații, dispozițiile din prezenta directivă nu se aplică decât celei de-a doua sume.

Articolul 5

Fraude și abuzuri

(1) Prezenta directivă nu împiedică aplicarea dispozițiilor naționale sau a dispozițiilor întemeiate pe convenții, care sunt necesare pentru prevenirea fraudelor sau a abuzurilor.

(2) În cazul operațiunilor ale căror obiectiv principal este fraudă sau evaziunea fiscală sau abuzurile, statele membre pot să retragă beneficiile prezentei directive sau să refuze să o aplice.

Articolul 6

Dispoziții tranzitorii în favoarea Greciei, Spaniei și Portugaliei

(1) Grecia și Portugalia sunt autorizate să nu aplice articolul 1 până la data aplicării, indicate în articolul 17 alineatele (2) și (3) din Directiva 2003/48/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi⁽¹⁾. Într-o perioadă de tranziție care se încheie după opt ani de la această dată, rata impozitului aplicat plăților de dobânzi sau de redevențe efectuate în folosul unei societăți asociate dintr-un alt stat membru sau al unui sediu permanent al unei societăți asociate dintr-un stat membru situat într-un alt stat membru nu poate depăși 10 % în primii patru ani și 5 % în ultimii patru ani.

⁽¹⁾ JO L 157, 26.6.2003, p. 28.

Spania este autorizată, exclusiv în ceea ce privește plățile de redevențe, să nu aplice dispozițiile din articolul 1 până la data aplicării prevăzute în articolul 17 alineatele (2) și (3) din Directiva 2003/48/CE. Într-o perioadă de tranziție care se încheie după șase ani de la această dată, rata impozitului aplicat plăților de redevențe efectuate în folosul unei societăți asociate dintr-un alt stat membru sau al unui sediu permanent al unei societăți asociate dintr-un stat membru situat în alt stat membru nu poate depăși 10 %.

Totuși, aceste dispoziții tranzitorii sunt condiționate de aplicarea constantă a unei rate a impozitului inferioară celor menționate în primul și al doilea paragraf care ar putea fi prevăzută în convențiile bilaterale încheiate de Grecia, Spania sau Portugalia cu alte state membre. Înainte de încheierea perioadelor de tranziție prevăzute în prezentul alineat, Consiliul poate decide în unanimitate, la propunerea Comisiei, eventuala prelungire a perioadelor de tranziție.

(2) În cazul în care o societate dintr-un stat membru sau un sediu permanent, situat în acest stat membru, al unei societăți dintr-un stat membru:

- primește dobânzi sau redevențe de la o societate asociată din Grecia sau Portugalia;
- primește redevențe de la o societate asociată din Spania;
- primește dobânzi sau redevențe de la un sediu permanent al unei societăți asociate dintr-un stat membru situat în Grecia sau Portugalia, sau
- primește redevențe de la un sediu permanent al unei societăți asociate dintr-un stat membru situat în Spania,

primul stat membru acordă, pentru impozitul datorat pentru venitul societății sau al sediului permanent care a primit aceste venituri, o reducere egală cu impozitul plătit în Grecia, în Spania sau în Portugalia pentru aceste venituri în conformitate cu alineatul (1).

(3) Reducerea impozitului prevăzută în alineatul (2) nu poate să depășească cea mai mică dintre următoarele două sume:

- (a) impozitul care se plătește în Grecia, în Spania sau în Portugalia pentru astfel de venituri în conformitate cu alineatul (1), sau
- (b) partea din impozitul datorat de societatea sau de sediul permanent beneficiar al dobânzilor sau al redevențelor, calculat înainte de reducerea impozitului, care corespunde acestor venituri în conformitate cu legislația națională din statul membru căruia îi aparține societatea sau în care este situat sediul permanent.

Articolul 7

Punere în aplicare

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege, și a actelor administrative necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive până la 1 ianuarie 2004 cel târziu. Statele membre informează imediat Comisia în legătură cu acestea.

Când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere în momentul publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă, precum și un tabel de corespondență între prezenta directivă și dispozițiile naționale adoptate.

Articolul 8

Reexaminare

Până la 31 decembrie 2006 cel târziu, Comisia prezintă Consiliului un raport privind aplicarea prezentei directive, în special în vederea extinderii domeniului de aplicare al acesteia la societăți sau la întreprinderi, altele decât cele indicate în articolul 3 și în anexă.

Articolul 9

Clauză de delimitare

Prezenta directivă nu afectează aplicarea dispozițiilor naționale sau a dispozițiilor bazate pe o convenție, care depășesc dispozițiile

din prezenta directivă și au drept obiectiv eliminarea sau atenuarea dublei impozitări a dobânzilor și a redevențelor în statul de origine.

Articolul 10

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 11

Destinatarii directivei

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Luxemburg, 3 iunie 2003.

Pentru Consiliu

Președintele

N. CHRISTODOULAKIS

ANEXĂ

Lista societăților menționate în articolul 3 litera (a) din directivă

- (a) persoanele juridice belgiene denumite „naamloze vennootschap”/„société anonyme”, „commanditaire vennootschap op aandelen”/„société en commandite par actions”, „besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”/„société privée à responsabilité limitée”, precum și entitățile de drept public care operează în regim de drept privat;
 - (b) persoanele juridice daneze denumite „aktieselskab” și „anpartsselskab”;
 - (c) persoanele juridice germane denumite „Aktiengesellschaft”, „Kommanditgesellschaft auf Aktien”, „Gesellschaft mit beschränkter Haftung” și „bergrechtliche Gewerkschaft”;
 - (d) persoanele juridice elene denumite „αυόση εταιρία”;
 - (e) persoanele juridice spaniole denumite „sociedad anónima”, „sociedad comanditaria por acciones”, „sociedad de responsabilidad limitada”, precum și entitățile de drept public care operează în regim de drept privat;
 - (f) persoanele juridice franceze denumite „société anonyme”, „société en commandite par actions”, „société à responsabilité limitée”, precum și instituțiile și întreprinderile publice cu caracter industrial și comercial;
 - (g) persoanele juridice irlandeze denumite „public companies limited by shares or by guarantee”, „private companies limited by shares or by guarantee”, instituțiile înregistrate în regimul „Industrial and Provident Societies Acts”, sau „building societies” înregistrate în regimul „Building Societies Acts”;
 - (h) persoanele juridice italiene denumite „società per azioni”, „società in accomandita per azioni”, „società a responsabilità limitata”, precum și entitățile publice și private care desfășoară activități industriale și comerciale;
 - (i) persoanele juridice luxemburghize denumite „société anonyme”, „société en commandite par actions” și „société à responsabilité limitée”;
 - (j) persoanele juridice olandeze denumite „naamloze vennootschap” și „besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”;
 - (k) persoanele juridice austriece denumite „Aktiengesellschaft” și „Gesellschaft mit beschränkter Haftung”;
 - (l) societățile comerciale sau societățile de drept civil cu formă comercială, precum și cooperativele și întreprinderile publice constituite în conformitate cu legislația portugheză;
 - (m) persoanele juridice finlandeze denumite „osakeyhtiö/aktiebolag”, „osuuskunta/andelslag”, „säästöpankki/sparbank” și „vakuutusyhtiö/försäkringsbolag”;
 - (n) persoanele juridice suedeze denumite „aktiebolag” și „försäkringsaktiebolag”;
 - (o) societățile constituite în conformitate cu legislația din Regatul Unit.
-